

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																	
		מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
ביצה-משילין	מימרא	מאי שנא לכאן ולכאן דלא - דאין ברירה, מזרח ומערב נמי - אין ברירה																	
		וכבר בא חכם.																	
		אלמא: לית ליה לרבי יוחנן ברירה																	
		אלא, לעולם לא תיפוך. וכי לית ליה לרבי אושעיא ברירה - בדאורייתא, אבל בדרבנן - אית ליה.																	
		הלכה כרבי אושעיא.																	
		שור של פטם הרי הוא כרגלי כל אדם, שור של רועה - הרי הוא כרגלי אותה העיר.																	
		השואל כלי מחבירו מערב יום טוב.																	
		פשיטא																	
		לא צריכא שלא מסרו לו אלא ביום טוב. מהו דתימא: לאו ברשותיה אוקמיה, קא משמע לן.																	
		מסייע ליה לרבי יוחנן																	
		השואל כלי מחבירו מערב יום טוב, אף על פי שלא נתנו לו אלא ביום טוב - הרי הוא כרגלי השואל.																	
		ביום טוב כרגלי המשאל.																	
		פשיטא																	
		לא צריכא דרגיל ושאל מיניה, מהו דתימא: ברשותיה קא מוקים ליה, קא משמע לן מימר אמר דלמא משכח איניש אחרינא, ואזיל ושאל מיניה.																	
		וכן האשה ששאלה מחברתה.																	
		יהא רעוא דאימא מלתא דתקבל.																	
		אמאי? ולבטיל מים ומלח לגבי עיסה																	
		הרי שנתערב לו קב של חטין בעשרה קבין חטין של חבירו, יאכל הלה וחדי?																	
		אחיכו עליה.																	
		גולתיכו שקלי?																	
		הדור אחיכו עליה.																	
		שפיר עבוד דאחיכו עליה. מאי שנא חטין בשעורים דלא קאמר להו - דהוה ליה מין בשאינו מינו, ומין בשאינו מינו בטיל. חטין בחטין נמי, נהי דלרבי יהודה לא בטיל - לרבנן מבטל בטיל.																	
		משק שפיר קאמרת? ולא שמיע להו הא דאמר רבי חייא קטוספאה משמיה דרב:																	
		הבורר צרורות מגרנו של חברו - חייב לשלם לו דמי חטים.																	
		אלמא: כילא חסריה, הכא נמי כילא חסריה.																	
		ולא שני ליה למר בין ממון שיש לו תובעין לממון שאין לו תובעין?																	
		וליעטמך																	
		נבלה בטלה בשחוטא - לפי שאי אפשר לשחוטא שתעשה נבלה, שחוטא אינה בטלה בנבלה - לפי שאפשר לנבלה שתעשה שחוטא.																	
		הכי נמי, דכי אית לה בעלים לא בטלה?																	

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

ביצה-משילין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא הכי נמי		!	;										לה:
הפצי הפקר קונן שביתה, אף על פי שאין להם בעלים - דומין כמי שיש להם בעלים.	והא תניא, אמר רבי יוחנן בן גוריון:	!											לה:
מי קא מדמית איסורא לממונא? איסורא - בטיל, ממונא - לא בטיל.	אמר ליה: [אביי]	;											לה:
וטעמא מאי?						^							לה:
גזרה שמא תעשה עיסה בשותפות	אביי:					!							לה:
תבלין לטעמא עבידי, וטעמא לא בטיל.	רבא:					!							לה:
משום דהוי ליה דבר שיש לו מתירין, וכל דבר שיש לו מתירין - אפילו באלף לא בטיל.	רב אשי:					!							לט.